

השובר את הפועל

קבג א מיי פ"ו מהל'
מאכלות אסורות
הלכה ג סגמ לאוין קמ
טוש"ע י"ד ס"י קבג סעיף
ג:
קבד ב מיי פ"ח מהל'
מעשה הקרבנות
הלכה י:
קבג ג מיי פ"ו מהל'
מאכלות אסורות
הלכה ג סגמ לאוין קמח
טוש"ע י"ד ס"י קבג סעיף
ג טוש"ע א"ח ס"י תנא
סעיף ד וע"ש:
קבו ד מיי שם הלכה ד
סגמ שם טוש"ע
א"ח ס"י תנא סעיף ה:
קבז ה מיי שם ופ"ה
מהלכות חמץ ומלה
ה' כ"ן סגמ שם טוש"ע
א"ח ס"י תנא סעיף ו ונכר
אלפס עוד בפסחים פ"ג
ק"ל י:
קבז ו

בס יומא. שצישל זה עוצד כוכבים היום אכל צישל זה אהמול
כבר הפיג זה טעמו בלינת לילה ושוז כשפולטו בתצטיל אחר אינו
אלא לפגם: **מאן ואילך לישהרי.** אף לכתחלה: **מגעילן.** לא
חשיב בליבון לביבון שורף את הכלי: **הכלי:** (ב) גני קדשים השפוד
והאסכלא. שללה בהן צטר קדש
משום דכי אתי למחר היו נותר וכי
הדר מבשל צטר קודש למחר פליט
שפוד בגויה טעמא ונותר איסור
כרת הוא: **עמרס צרי.** עמרס צני:
גבי קדשים כי בלע האי שפוד
היתרא בלע. הלכך סגי ליה בהגעלה:
אלא אמר רבא האי הגעלה. דקתני
התם מריקה ושטיפה כלומר לעולם
לפוטו האיסור ודאי ליבון צני כשאר
בליעת איסור אלא מלות מלך היא
צקדשים ומרק וטנף צמיס) כי היכי
דליא גזרת הכתוב כאשר יזה מדמה
על הצגד' צעני כיצוס צמקוס קדוש
וצצירת כלי חרס צמקוס קדוש הוא
וה"ה למריקה ושטיפה: **א"ל אזני**
מי דמי. כלומר מי קרי למריקה
ושטיפה הגעלה הא כל הגעלה רותחין
משמע שכופין להקיא הכלי מה שבלע
ומריקה ושטיפה צונן הוא כדאמרין
בשחיטת קדשים צפ' דס מטאת
(ובצחים 15): **אלא אמר אזני.** הגעלה
ממש לפלוט מאיסורין ודקא קשיא
לך מתניתין דמזכרא להו ליבון לא
תקשי דודאי צין צקדשים צין בגיעולי
עובדי כוכבים תרוייהו צעין לפלוט
איסור לצד מריקה ושטיפה דקדשים
דלינה אלא מלות המלך: **ויגיד עליו רעו.**
ולמד משנה מחזירתה של קדשים
ממשנתנו ומשנתנו משל קדשים:
וה"ה לליבון. שניהם צריך: **יגיד**
עליו רעו. איצעי למתניניהו לתרוייהו
ליבון והגעלה צחדא או צמשנתנו
או צקדשים והדר לינתו חדא צאיך
ותגמר חצירתה מינה מה התם הא
בלא הא לינתא ה"י הא בלא הא
לינתא: **כל יום ויום נעשה גיעול**
לחצירו. שצבשלין בהן ואינו מספיק
להיות נותר עד שתחזור ופולטו
בתצטיל אחר. ולקמן פריך אי הכי
הגעלה נמי לא ליצעי: **מקמי דליהו**
נוטר הוו להו גיעול. שהרי כשצישל
בו למחר פלט בליעה מיזם אהמול:
לא צריכא דכי מבשל ציה חטאת
האידינא הדר מבשל ציה. צו ציום
שלמים חזה ושוק של כהנים: **צהדי**
הדי שלים זימנייהו. ואין כאן פליטת
נותר והדר מבשל ציה שלמים צו ציום
כדאמרין בכלי פעם מבשל שלמים לאחר חטאת צו ציום כי היכי דלא
ניהוו נותר למחר: ה"ג אי הכי הגעלה נמי לא ליצעי קשיא: **רצ פפא**
אמר האי קריד האי לא קריד. לעולם צקדשים איסורא פליט ודקא
קשיא לך ניצעי ליבון כי מתני' לא דמי דגיעול עובדי כוכבים אידי
דלא מבשלי להו כל שעתא ומתקשה הצליעה בתוכו ומצבת צו צבולו
טרשטרי"ש בלע"ז ואין נוח לפלוט בהגעלה עד שמלגצו צאור אכל
צקדשים דכל שעתא מבשלי צהו לא קריד ונוח לפלוט הלכך (סגי)
בהגעלה קא פלט: **לעולם כדאמרין מעיקרא.** דהיינו משום
צקדשים היתירא בלע ודקשיא לך כי פליט איסורא פליט לא
חמיר איסורו שכשנעשה נותר לא הוא איסור צענייה צצמון
דופני הכלי היה בלוע ומעולם לא הוכר איסורו: **צמוך**
יורה גדולה. שיהיו רותחין עוצרין על כולה: **דודא.** צלחת:
גדנפא

בת יומא. פירש צקוטטרס צצישל זה עוצד כוכבים היום אכל אס
צישל זה אהמול כבר הופג טעמו בלינת לילה משמע לפירשו
בלינת לילה פוגמת ולא צעין מעת לעת וכן פ"ח בלינת לילה
פוגמת כי לא היה דרך צימים קדמונים לצבל בלינה כדמשמע צפ"ק
צצרכות (דף 3): צזמיס שקצבו
לקריאת שמע צזמן שצביה צכהנים
ועניים וכל אדם וזכר לצבר בלינת
לילה ו מיקרי עצור צורה והיו צברים
ק"ו אס אכול צהוא צעין מעצב
צורתו בלינה כ"ש איסור הנבלע
צקדירה ולישנא דבת יומא משמע
צצישל זה היום מדללא קאמר לא
אסרה אלא קדרה מעת לעת ודוקא
שעמדה כל הלילה בלא צישול שאין
ידוע מה גורס להפיג הטעם תחלת
הלילה או סופו או כולו אכל מעת לעת
לא צעין והמתמיר תנא עליו צצכה
יש לתמוה לצברי ר"ת שצביא וזכר
לצבר מעיבור צורה דפשוט ליה
שסוף לילה גורס הפגס דהיינו עמוד
השחר דמשוי ליה נותר להטעמו
שריפה וצפ"צ צצחים (דף 15): גצי
קדוש ידים משמע צדעמוד השחר
חשיב לינה ושמת לכך צור"ת דלינה
רציה גמורה אלא וזכר לצבר כדי
שלא לפשוט זה משם יש לצקדק
דסוף לילה לצד אינו גורס אלא כולו
מדהצריך הכתוב צצירה בכלי חרס
מריקה ושטיפה בכלי נשמת אחרי
צישול חטאת למי"ד ג"ט לפגס מותר
ואמאי הלא מותר לצבל צו לכתחלה
אחר עמוד השחר וה"ר צרוך כתב
צצפר חתומה שצריך לחקור שלא
היה בכלי אפילו מים חמין לצד צמון
מעט לעת דמיס חשיבי כמו האיסור
לפי שנעשו צבילה כיון שלא היה צהן
ס' לצטל פליטת הכלי צצדידיה
משערינן וחזרו ונבלעו ודוקא בכלי
של איסור אכל בכלי של היתר כגון
צצר בכלי של חלב או איצכא אף
על פי שהיו צו מים חמין צמון מעט
לעת אין לחוש שהרי הן היתר דלא
אמרין חטיכה עצמה נעשית צבילה
אלא דוקא צאיסור ועוד דאיכא ג"ט
צר ג"ט דאפי' לפי המפרש (ב) גצי
דגיס שעלו צקערה אכל מתצטלו לא
הכא איצכא ג' נותני טעם של היתר
הראשון שנבלע בכלי וממנו למיס
ומן המיס חזר ונבלע בכלי:
מבאן ואידך אשתרי. הלכך צבר
המצושל בכלי שאינו צן
יומא מותר יש לתת טעם מה ראו

להחיר המאכל ולאסור הקדרה לפי שהקדרה היה זה איסור
גמור תחלה אכל המאכל לא נבלע צו איסור מעולם והגעלת כלי
צן יומא אין להגעיל אלא צס' דשמונית הנפלט צצמין טעם לצצח
הוא דלא שרינן לעיל צפרק צ' (דף 3): חמין של עובדי כוכבים
אלא משום דסתם כליהם אינן צני יומן אכל כשמגעילין כלי חמין
צצברז הפסח צד' שעות דשעת היתר היא יכול להגעיל אפילו
כלי צן יומא צפחות מס' דהוי צר ג"ט של היתר חמין
צקערה וממנו למיס ומן המיס חזר ונבלע צקערה ועדיין הכל
היתר ועוד כי יותר מתקלקל טעם חמין בכלי שאין ראוי לצבילה
ממה שמתקלקל טעם צצר צגיס שנתצטלו אחריו לפי שהגיס
ראוין לצבילה והצצר נותן צהן טעם לצצח ומה שנהגו לעשות
לתת כלי המוגעל צמיס צונין מיד אחר הגעלה אין לידע למה
נהגו צן דאין לומר משום דתנן צצפרק דס חטאת (ובצחים דף 15)

וחכ"ה מריקה צצמין ושטיפה צצונן דהיינו צקדשים אכל צצרומה
שתי שטיפות צצונן וצצרומה לינתא דסגי צצטיפה אחת ולשון יתירא משמע כן ועל זה נהגו צצטיפת צונן בכל הגעלות מיהו
צקוטטרס פירש שם שטיפה היא שטיפת צונן וצצרומה לינתא כלל ולפיכך צריך טעם למנהג (ב)
הסקין

תורה אור השלם

1. יגיד עליו רעו מקצה
אף על עווליה:
איכו לו לג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה גבי קדשים
צ"ל קודם ד"ה מגעילן:

לעני רש"י

טרשטרי"ש
[טרשטרי"ש ט]. מחלה:

מוסף רש"י

בת יומא. שצישל זה
עוצד כוכבים היום אכל
נפגס (בעיר 10: ופסחים
104:). והאסכלא. גרדיל
כל יום ויום נעשה
גיעול לחצירו. מתוך
שהשלמים מוהיין כגל אין
בלוע שלה נעשה נותר,
שהיו וזמן שלמים צ' ימים
וכי מבשל ציה שלמים
האידינא הדר מבשל ציה
שלמים למחר ויולע
משלמים שנשחטו ציום
החזרת ופולט מה שבלע
אהמול מן האחרונים, מנלא
שאניו צא לדי נותר ואס'
לא לצבל חטאת כגל אין
נבלע אחרי שלמים צו ציום
ופולט את החטאת ויולע
את השלמים (ובצחים 15).

הפועל וסליקא לה
בסכת עבודת זרה